Матеріали всеукраїнської наукової конференції «Інноваційні технології виробництва рослинницької продукції» / Редкол.:О.О. Непочатенко (відп. ред.) та ін. — Уманський НУС: Редакційно-видавничий відділ, 2016. — 108 с. МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ УМАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ САДІВНИЦТВА

У збірнику тез висвітлено результати наукових досліджень, проведених працівниками Уманського національного університету садівництва та інших навчальних закладів освіти і науки України та науково-дослідних установ НААН.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

О. О. Непочатенко — доктор економ, наук (відповідальний редактор),
А.Т. Мартинюк — кандидат с. - г. наук (заступник відповідального редактора);
Г. М. Господаренко — доктор с. - г. наук;
О. І. Зінченко — доктор с. - г. наук;
В. О. Єщенко — доктор с. - г. наук;
В. П. Карпенко — доктор с. - г. наук;
Л. О. Рябовол — доктор с. - г. наук;
Ю. Ф. Терещенко — доктор с. - г. наук;
П. Полторецький — доктор с. - г. наук;
П. В. Костогриз — кандидат с. - г. наук;
О. Ю. Стасінєвич — кандидат с. - г. наук;

Рекомендовано до друку вченою радою факультету агрономії УНУС, протокол №5 від 28 квітня 2016 року.

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНІЦІ

«ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИРОБНИЦТВА РОСЛИННИЦЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ»

20 КВІТНЯ

УМАНЬ - 2016

О.В. Єщенко,	КОНТРОЛЬ ПЛОЇДНОСТІ БУРЯКІВ КОРМОВИХ
І.П. Діордієва,	<i>EX VITRO</i> ЗА ПОКАЗНИКАМИ КІЛЬКОСТІ
І.О. Полянецька	ХЛОРОПЛАСТІВ У ПРОДИХОВИХ КЛІТИНАХ 27
Г.М. Господаренко О.Ю. Стасінєвич, В.П. Бойко	ВПЛИВ РІЗНИХ КОМБІНАЦІЙ NPK В 4-ПІЛЬНІЙ СІВОЗМІНІ НА ПОЖИВНИЙ РЕЖИМ ЧОРНОЗЕМУ ОПІДЗОЛЕНОГО ТА УРОЖАЙНІСТЬ СОЇ
В.О. Єщенко	ФАКТОР ВОЛОГИ ТА УРОЖАЙНІСТЬ ЯРИХ КУЛЬТУР 32
А.В. Заболотна, О.І. Заболотний	ЛИСТКОВА ПОВЕРХНЯ ТА ЧИСТА ПРОДУКТИВНІСТЬ КУКУРУДЗИ ЗА ОБРОБКИ ЇЇ НАСІННЯ РЕГУЛЯТОРАМИ РОСТУ РОСЛИН 34
Г.В. Коваль,	ВПЛИВ ОБРОБІТКУ ГРУНТУ НА ЗАСЕЛЕНІСТЬ
М.В. Калієвський	ПОСІВІВ ПШЕНИЦІ ЯРОЇ ПОПЕЛИЦЕЮ
О.І. Заболотний, А.В. Заболотна	ВПЛИВ РЕГУЛЯТОРІВ РОСТУ РОСЛИН НА ОСНОВНІ ФЕНОЛОГІЧНІ ФАЗИ РОЗВИТКУ РОСЛИН ОГІРКА
М.В. Калієвський	ЕФЕКТИВНІСТЬ МІНІМАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНОГО ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ В СИСТЕМІ ЗЯБЛЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ПОЛЯ ПІД ЛЬОН ОЛІЙНИЙ В УМОВАХ ПРАВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ 40
3.1. Ковтунюк, Г.Я. Слободяник	УРОЖАЙНІСТЬ ТА ЯКІСТЬ ПЕРСПЕКТИВНИХ ГІБРИДІВ КАПУСТИ ПЕКІНСЬКОЇ В УМОВАХ ЗАКРИТОГО ҐРУНТУ
І.М. Когут,	ВПЛИВ ЗАГУЩЕННЯ АМАРАНТУ НА РОЗВИТОК
С.Г. Когут	РОСЛИН ТА УРОЖАЙНІСТЬ НАСІННЯ 45
Н.В. Козаченко,	ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ
В.Д. Макаренко,	ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА
І.В. Петренко	АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ 47
Н.М. Колісник,	БІОСТИМУЛЯТОРИ-ДОБРИВА ВИРОБНИЦТВА
Б.В. Тимофійчук,	ПП «БІОКОНВЕРСІЯ» 🗆 ВАГОМИЙ РЕЗЕРВ
В.М. Сендецький	ПІДВИЩЕННЯ ВРОЖАЙНОСТІ 48
І.О. Конуп,	ВИКОРИСТАННЯ МАРКЕРНИХ ОЗНАК У
Я.В. Ракул	СЕЛЕКЦІЇ СОНЯШНИКУ 51

Н.В. Козаченко, В.Д. Макаренко, І.В. Петренко	НАПРЯМКИ ПІДВИЩЕННЯ ПРОМИСЛОВОЇ БЕЗПЕКИ СУЧАСНОГО АГРОПЕРЕРОБНОГО ВИРОБНИЦТВА	52
П.Г. Копитко	ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ СИДЕРАТІВ У ПЛОДОВИХ НАСАДЖЕННЯХ	53
А.Т. Мартинюк	ВПЛИВ ТРИВАЛОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВ У СІВОЗМІНІ НА ФОРМУВАННЯ ВРОЖАЙНОСТІ БУРЯКУ ЦУКРОВОГО	55
О.М. Трус	РЕГУЛЮВАННЯ ГУМУСОВОГО СТАНУ І РОДЮЧОСТІ ЧОРНОЗЕМУ ОПІДЗОЛЕНОГО ЗА ТРИВАЛОГО УДОБРЕННЯ В ПОЛЬОВІЙ СІВОЗМІНІ	56
С.В. Усик	ЗАПАСИ ДОСТУПНОЇ ВОЛОГИ ПІД ПОСІВАМИ ЯЧМЕНЮ ЯРОГО ПРИ ВИРОЩУВАННІ ЙОГО В КОРОТКОРОТАЦІЙНИХ СІВОЗМІНАХ ПІСЛЯ	
	РІЗНИХ ПОПЕРЕДНИКІВ	59
П.В. Костогриз	ЗАБУР'ЯНЕНІСТЬ ТА ВРОЖАЙНІСТЬ КУЛЬТУР КОРОТКОРОТАЦІЙНОЇ СІВОЗМІНИ ЗА МІНІМАЛІЗАЦІЇ ОСНОВНОГО ОБРОБІТКУ ҐРУНТУ	61
О.В. Корнійчук, Л.О. Боярова	РЕАКЦІЯ ЯЧМЕНЮ ЯРОГО НА ВНЕСЕННЯ ПІДВИЩЕНИХ ДОЗ МІНЕРАЛЬНИХ ДОБРИВ	62
В.А. Кривошапка, В.М. Жук, О.І. Китаєв	ФІЗІОЛОГІЧНА ОЦІНКА ПРОДУКТИВНОСТІ СОРТО-ПІДЩЕПНИХ КОМБІНУВАНЬ ЯБЛУНІ (<i>MALUS DOMESTICA BORKH</i> .)	63
Я.В. Чайка	ЗАБУР'ЯНЕНІСТЬ ПОСІВІВ ТА УРОЖАЙНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР В КОРОТКОРОТАЦІЙНІЙ СІВОЗМІНІ ПСП «СВ. ВЛАСІЯ»	64
О.Д. Черно	БІОХІМІЧНІ ПОКАЗНИКИ ЯКОСТІ ЗЕРНА ПШЕНИЦІ ОЗИМОЇ НА ТЛІ ТРИВАЛОГО ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВ У ПОЛЬОВІЙ СІВОЗМІНІ	67
Г.В. Потоцький, В.П. Майборода, О.В. Мельник	ПРОДУКТИВНІСТЬ МАТОЧНИКА КЛОНОВОЇ ПІДЩЕПИ М.9 ЗАЛЕЖНО ВІД СТУПЕНЯ ВКОРОЧЕННЯ СТОВБУРА ТА РОЗГАЛУЖЕНЬ 5	70

Вміст фосфору у рослинах мало залежав від норм і систем удобрення і ман лише тенденцію до збільшення зі збільшенням норм добрив. В свою чергу добрива, що вносились у досліді, не впливали на вміст калію у зерні пшениці озимої.

пшениці озимої, 2012–2013 рр.											
•	Вміст, %										
Варіант	Z	P2O5	K ₂ O	Золи	Клітко- вини	Крох- малю	Жиру	Білка			
Без добрив (контроль)	1,98	0,98	0,56	1,97	2,23	65,0	1,70	11,9			
$N_{45}P_{45}K_{45}$	2,09	0,98	0,57	2,01	2,28	62,8	1,78	12,9			
N ₉₀ P ₉₀ K ₉₀	2,20	1,01	0,57	2,00	2,30	59,7	1,91	13,5			
$N_{135}P_{135}K_{135}$	2,38	1,05	0,57	2,02	2,28	57,4	2,02	14,6			
Післядія 9 т/га гною	2,05	0,99	0,56	1,96	2,24	62,3	1,76	13,4			
 — 13,5 т/га гною 	2,16	1,03	0,58	2,00	2,26	59,2	1,80	13,7			
 — 18 т/га гною 	2,27	1,04	0,57	2,00	2,28	58,0	1,89	14,5			
Післядія 4,5 т/га гною + N ₂₃ P ₂₃ К ₂₃	2,10	0,99	0,57	1,97	2,25	62,0	1,78	13,4			
Післядія 9 т/га гною + N ₄₅ P ₄₅ K ₄₅	2,24	1,03	0,57	2,01	2,32	59,1	1,89	13,8			
Післядія 13,5 т/га гною + N ₆₈ P ₆₈ K ₆₈	2,35	1,05	0,57	2,01	2,33	57,8	2,01	14,6			

Вплив різних норм і систем удобрення на деякі біохімічні показники зерна пшениці озимої, 2012–2013 pp.

Біохімічні показники якості характеризують харчову цінність зерна. Білок – одна з його складових. Вміст білка в зерні (борошні) є одним з найважливіших критеріїв оцінки якості зерна пшениці в світовій практиці. Якщо в зерні 9–10 % білка, то про задовільну якість борошна з такого врожаю говорити не варто. Мінімум білка в українській пшениці для забезпечення задовільної якості має становити 12 %.

Вміст білка в зерні пшениці зазвичай залежить головним чином від грунтово-кліматичних умов її вирощування і збільшується із заходу на схід і з півночі на південь. Вирішальна роль в біосинтезі білка в рослинах належить вологості і температурі ґрунту та забезпеченості рослин елементами живлення. Зерно пшениці, що вирощувались за посушливих умов року, відрізняється підвищеним вмістом білка порівняно з зерном пшениці, вирощеної в умовах надмірного зволоження.

В середньому за роки досліджень добрива позитивно впливали на вміст білка. У контрольному варіанті він був найменшим і відповідав стандарту на зерно 3-го класу. Зі збільшенням норм добрив він збільшувався за мінеральної системи на 1,0–2,7 абс. %, органічної – 1,5–2,6 та органо-мінеральної – 1,5– 2,7 абс. %. За потрійних норм внесення добрив у польовій сівозміні зерно відповідало1-у класу, в решті варіантів удобрення —2-у класу. Вплив систем удобрення на вміст білка в зерні пшениці озимої не було виявлено.

Поряд з вмістом білка на поживну цінність зерна пшениці певний вплив також мала наявність у ньому інших органічних сполук – жиру, клітковини, крохмалю тощо. Значення вуглеводів у технологічному процесі переробки зерна також дуже суттєве. Найістотнішу роль у процесі замісу тіста і випіканні хліба відіграє крохмаль. Якщо добрива сприяли підвищенню вмісту білка в зерні пшениці озимої, то вміст крохмалю мав зворотну залежність і зменшувався зі збільшенням норм добрив. Найвищий його вміст був у контрольному варіанті, де добрив не вносили, а найменший – у варіантах з найвищими нормами добрив.

Жири (водонерозчинні запасні речовини) являють собою концентрований енергетичний і будівельний резерв організму. На них припадає 63–65 % усіх ліпідів зерна. Дослідженнями встановлено, що добрива істотно сприяли збільшенню вмісту жиру в зерні. Зі збільшенням доз добрив з 45 до 135 кг/га за усіх систем удобрення цей показник збільшувався відповідно від 1,76–1,78 до 1,89–2,02 %.

Клітковина – дуже стійка хімічна речовина, нерозчинна в воді. Її вміст залежить від плівчастості зерна. Цей показник залежить також від розмірів зерна і його виповненості. Чим воно дрібніше і щупліше, тим більше в ньому клітковини. Дослідженнями встановлено, що вміст клітковини в зерні пшениці озимої не залежав від удобрення і був у межах 2,23–2,33 %.

Отже, поліпшення умов мінерального живлення рослин пшениці озимої сприяє збільшенню вмісту білка в зерні з 11,9 % у варіанті без добрив до 14,6 % за внесення потрійних норм добрив за мінеральної та органо-мінеральної систем удобрення, але вміст крохмалю при цьому має тенденцію до зниження з 65 % до 57,8 %. Вміст клітковини не залежить від удобрення.

ПРОДУКТИВНІСТЬ МАТОЧНИКА КЛОНОВОЇ ПІДЩЕПИ М.9 ЗАЛЕЖНО ВІД СТУПЕНЯ ВКОРОЧЕННЯ СТОВБУРА ТА РОЗГАЛУЖЕНЬ

Г. В. ПОТОЦЬКИЙ, випускник аспірантури В. П. МАЙБОРОДА, кандидат сільськогосподарських наук О. В. МЕЛЬНИК, доктор сільськогосподарських наук Уманський національний університет садівництва

Важливий елемент технології вирощування клонових підщеп у відсадковому маточнику – регулювання навантаження маточних рослин для сталого одержання якісної продукції. Одним зі способів є обрізування рослин під час укладання стовбура горизонтально, з метою внормування відростання пагонів для отримання оптимальної їх кількості.

Мета досліджень – встановлення впливу укорочування стовбура та бічних розгалужень на продуктивність маточних рослин карликової клонової підщепи яблуні М.9 RN-29 у маточнику горизонтальних відсадків.

Наприкінці першої вегетації перед укладанням маточних рослин видаляли верхівкову бруньку стовбура чи вкорочували його на відстані 45 см від кореневої шийки; бічні розгалуження підщеп після першого року вегетації додатково вкорочували з видаленням верхівкової бруньки, залишенням сучка завдовжки 0,5–1 чи 5 см, та видаляли "на кільце" (контроль – без укорочування).

Грунт дослідної ділянки – чорнозем опідзолений важкосуглинкового гранулометричного складу. Агротехнічні заходи (крім досліджуваних) проводили згідно загальноприйнятої зональної технології. Схема садіння рослин у зрошуваному маточнику 2002 р. закладання – 1,4 х 0,33 м, по 10 облікових рослин у кожній з чотирьох повторностей, розміщених рендомізовано. Обліковували вихід стандартних відсадків (сума першого і другого товарних ґатунків) з одиниці площі.

Встановлено, що на вихід стандартних відсадків суттєво подіяло укорочення стовбура та розгалужень перед укладанням рослин з суттєво більшим показником за видалення верхівкової бруньки на стовбурі – 201,5 тис. шт./га, а за вкорочення стовбура на 45 см вихід більший контролю лише на 8,7 тис. шт./га (192,8 тис. шт./га).

Укорочення розгалужень стовбура додатково сприяло збільшенню виходу якісних підщеп. Порівняно з контролем, істотне підвищення продуктивності маточних рослин отримано у варіанті з видаленням верхівкової бруньки розгалужень чи їх вирізування "на кільце" – відповідно, на 14,1 і 18,7 тис. шт./га (182,1 і 186,7 тис. шт./га). Укорочення розгалужень із залишенням сучків завдовжки 5 см сприяло збільшенню виходу стандартних підщеп ще на 14,5 19,1 тис. шт./га (201,2 тис. шт./га). Найбільше ж відсадків першого і другого гатунків отримано за обрізування розгалужень на сучки 0,5 1 см – 211,7 тис. шт./га, що підвищило продуктивність відсадкового маточника в 1,26 рази, або ж на 43,7 тис. шт./га стандартних підщеп, порівняно з контролем.

Аналіз залежності продуктивності відсадкового маточника М.9 RN-29 від взаємодії факторів показав, що найбільшим виходом стандартних підщеп характеризувалися рослини, у яких перед укладанням видалено верхівкову бруньку на стовбурі з одночасним обрізуванням розгалужень "на сучки" завдовжки 0,5 1 см. Подібна закономірність характерна для всього періоду ведення досліджень (2003 2005 рр.).

Найвищий сумарний вихід підщеп за три роки досліджень – 673,1 тис. шт./га – одержано за видалення верхівкової бруньки на стовбурі з одночасним обрізуванням розгалужень на сучки довжиною 0,5 1 см. Порівняно з іншими досліджуваними варіантами застосування такого агрозаходу сприяло отриманню від 25,7 до 193,1 тис. шт./га додаткової стандартної продукції.

Отже, укорочування стовбура і його розгалужень перед укладанням дозволяє регулювати навантаження маточних рослин пагонами, значно збільшити загальну продуктивність відсадкового маточника та сприяти щорічному високому виходу стандартних підщеп.

ЗАПАСИ ВОЛОГИ В МЕТРОВОМУ ШАРІ ПІД ПОСІВАМИ КУКУРУДЗИ ПІСЛЯ РІЗНИХ ПОПЕРЕДНИКІВ В УМОВАХ НЕСТІЙКОГО ЗВОЛОЖЕННЯ ПРАВОБЕРЕЖНОГО ЛІСОСТЕПУ УКРАЇНИ

А. В. НОВАК, кандидат сільськогосподарських наук В. В. ДУМАНЕЦЬКИЙ, магістрант^{*} Уманський національний університет садівництва

Вода – земний фактор життя рослин. Недостатня забезпеченість рослин вологою спостерігається в практиці значно частіше і виявляє більш глибокий негативний вплив на рослину, ніж інші фактори, які визначають величину і якість урожаю. Водний режим ґрунту – це сукупність процесів надходження вологи в ґрунт, її переміщення, акумуляція, витрачання та зміна її фізичного стану.

Сівозміна – важливий чинник регулювання водного режиму, оскільки використання вологи попередником визначається тим, що глибина проникнення коренів і термін використання її різними культурами неоднаковий та й період для відновлення витраченої ґрунтової вологи залежить від строку сівби наступної культури. Тому для забезпечення сприятливого водного режиму в сівозміні необхідно чергувати культури, відмінні між собою за сумарним і глибоким використанням ґрунтової вологи.

Досліди проводилися на дослідному полі навчально-науково-виробничого відділу УНУС у стаціонарному досліді кафедри загального землеробства з п'ятипільними сівозмінами, закладеному в 1992 році. Схема досліду включає п'ять варіантів сівозмін з такими попередниками гібриду кукурудзи Харківський 291 МВ: 1. Ячмінь ярий (контроль); 2. Соя; 3. Буряки цукрові; 4. Кукурудза; 5. Кукурудза повторно.

В досліді прийнята триразова повторність варіантів за їх систематичного розміщення. Посівна площа ділянки – 168 м², облікова – 80 м².

Вологість ґрунту в шарі 0–100 см, яка визначалась на час сівби, квітування мітелки та воскової стиглості зерна кукурудзи термостатно-ваговим методом. Запаси доступної вологи в ґрунті обраховувались за відповідними формулами із залученням показників вологості ґрунту, коефіцієнта стійкого

Науковий керівник 🗆 к. с.-г. н., доц. Новак А.В.